

63

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 9 stycznia 1999 r.

w sprawie szczegółowych warunków i sposobu dokonywania badań oskarżonego oraz osoby podejrzanej.

Na podstawie art. 74 § 4 Kodeksu postępowania karnego zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i sposób przeprowadzania badań oskarżonego oraz osoby podejrzanej, zwanych dalej „badanymi”, podejmowanych w celach dowodowych w postępowaniu karnym.

§ 2. 1. Badania przeprowadza się na pisemne polecenie organu prowadzącego postępowanie karne.

2. Polecenie, o którym mowa w ust. 1, powinno w szczególności zawierać dane niezbędne do identyfikacji badanego oraz wskazywać przedmiot i zakres badania.

3. Polecenie, o którym mowa w ust. 1, może zawierać również pytania do przeprowadzającego badanie, a ponadto wskazanie czynu zarzucanego oskarżonemu lub okoliczności popełnienia tego czynu.

4. W przypadku nie cierpiącym zwłoki badanie przeprowadza się na ustne polecenie funkcjonariusza organu prowadzącego postępowanie karne, który obowiązany jest okazać legitymację służbową. Polecenie takie powinno zostać potwierdzone na piśmie.

§ 3. 1. Termin i miejsce badania ustala osoba lub instytucja przeprowadzająca badanie, chyba że określi je organ prowadzący postępowanie karne.

2. Organ prowadzący postępowanie karne zapewnia obecność badanego na miejscu i w czasie przeprowadzania badania.

3. W razie gdy badany przebywający na wolności nie stawia się na badanie lub gdy z innych powodów badanie nie mogło się odbyć w wyznaczonym terminie, osoba lub instytucja, o których mowa w ust. 1, obowiązana jest zawiadomić o tym niezwłocznie organ, który wydał polecenie przeprowadzenia badania, wskazując czas i miejsce, w którym badanie to może być przeprowadzone.

§ 4. Organ prowadzący postępowanie karne informuje badanego o celu badania oraz poucza o obowiązku poddania się zarządzeniom umożliwiającym przeprowadzenie badania.

§ 5. 1. Organ polecający przeprowadzenie badania zapewnia w trakcie tej czynności odpowiednią asystę, jeżeli jest to niezbędne dla zapewnienia prawidłowego jego przeprowadzenia lub na wniosek przeprowadzającego badanie, zwłaszcza gdy zachodzi potrzeba za-

stosowania wobec badanego przymusu bezpośredniego.

2. Zastosowanie przymusu bezpośredniego podlega odnotowaniu w dokumentacji sporządzonej w wyniku badania.

§ 6. 1. Organ prowadzący postępowanie karne nie uczestniczy, z zastrzeżeniem art. 198 § 2 Kodeksu postępowania karnego, podczas badań lekarskich i psychologicznych.

2. Badania lekarskie i psychologiczne przeprowadza się w warunkach zapewniających badanemu bezpieczeństwo i swobodę wypowiedzi. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek przeprowadzającego badanie, organ polecający zapewnia właściwie zabezpieczone pomieszczenie.

Rozdział 2

Badania lekarskie

§ 7. 1. Badania lekarskie mogą przeprowadzać publiczne zakłady opieki zdrowotnej:

- 1) właściwe ze względu na miejsce zamieszkania badanego,
- 2) właściwe ze względu na siedzibę organu prowadzącego postępowanie karne,
- 3) które udzieliły badanemu pierwszej pomocy lekarskiej lub w których badany przebywa na leczeniu.

2. W przypadkach nie cierpiących zwłoki badanie lekarskie przeprowadza każdy zakład opieki zdrowotnej, w którym żądane badanie może być przeprowadzone bez zakłócenia toku pracy i bez zagrożenia zdrowia lub życia osób będących pod opieką tego zakładu.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do lekarzy nie zatrudnionych w zakładach opieki zdrowotnej lub przeprowadzających badania poza godzinami ich zatrudnienia.

4. Badania lekarskie osób pozbawionych wolności, z wyjątkiem badania stanu zdrowia psychicznego, w miarę możliwości przeprowadzają zakłady opieki zdrowotnej zakładów karnych lub aresztów śledczych.

5. W uzasadnionych przypadkach, zwłaszcza gdy przeprowadzenie badań lekarskich wymaga specjalnych kwalifikacji lub urządzeń, organ prowadzący postępowanie karne może polecić przeprowadzenie badań w odpowiedniej instytucji naukowej lub specjalistycznej.

§ 8. 1. Badania lekarskie przeprowadza lekarz będący specjalistą w dziedzinie medycyny właściwej ze względu na zakres badania.

2. Pobranie materiału do badań laboratoryjnych, w szczególności krwi, treści żołądka, wydzielin lub wydalín, może być dokonane wyłącznie przez osobę uprawnioną do dokonywania takich czynności.

§ 9. 1. Lekarz lub instytucja przeprowadzająca badania lekarskie ustala metody i zakres postępowania lekarskiego.

2. Z czynności, o których mowa w § 8 ust. 2, lekarz przeprowadzający badanie sporządza protokół.

§ 10. Jeżeli lekarz przeprowadzający badanie stwierdzi potrzebę uzyskania opinii lekarza innej specjalności albo przeprowadzenia badań pomocniczych lub obserwacji w zakładzie opieki zdrowotnej, informuje o tym niezwłocznie organ polecający przeprowadzenie badania.

§ 11. 1. Jeżeli pomimo zastosowania przymusu bezpośredniego przeprowadzenie pełnego badania jest niemożliwe, lekarz ogranicza się do wykonania czynności możliwych w tej sytuacji, umieszczając o tym informację w dokumentacji badania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do pobrania materiału do badań laboratoryjnych, o którym mowa w § 8 ust. 2.

§ 12. Na wniosek lekarza lub instytucji, sąd lub prokurator żąda z zakładu opieki zdrowotnej lub od lekarza leczącego oskarżonego jego dokumentacji lekarskiej, którą przekazuje przeprowadzającemu badanie.

§ 13. 1. Lekarz lub instytucja przeprowadzająca badanie wydaje w granicach otrzymanego polecenia opinię lekarską, która powinna zawierać sprawozdanie z dokonanych czynności i spostrzeżeń oraz wnioski.

2. Do wydanej opinii lekarz lub instytucja dołącza protokół pobrania krwi, treści żołądka, wydzielin lub wydalín, jeśli pobierano je do badań, oraz zestawienie kosztów przeprowadzonych badań, sporządzone stosownie do wymagań określonych odrębnymi przepisami.

Rozdział 3

Inne badania

§ 14. 1. Badanie psychologiczne przeprowadza instytucja naukowa lub specjalistyczna albo psycholog będący biegłym sądowym.

2. Do badań psychologicznych § 9 ust. 1 i § 13 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 15. 1. Pobieranie odcisków palców, dłoni, stóp lub uzębienia odbywa się w miejscu wskazanym przez organ prowadzący postępowanie karne i w sposób umożliwiający techniczne ich utrwalenie dla badań porównawczych.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, wykonują wyspecjalizowane w zakresie kryminalistyki komórki organizacyjne Policji lub biegly sądowy.

§ 16. 1. Utrwalenie obrazu twarzy, sylwetki lub określonej części ciała odbywa się w miejscu wskazanym przez organ prowadzący postępowanie karne i w sposób technicznie umożliwiający jego utrwalenie dla celów dowodowych.

2. Organ polecający dokonanie czynności, o których mowa w ust. 1, może wskazać tło, na jakim ma być wykonane utrwalenie obrazu, oraz pozycję, ubiór, uczesanie lub zarost badanego, a także wskazać na rodzaj urządzenia, na którym ma być utrwalony obraz.

3. Jeżeli dla celów dowodowych niezbędne jest utrwalenie obrazu intymnych części ciała, czynność tę przeprowadza się pod nieobecność osób trzecich, a osoba wykonująca tę czynność powinna być tej samej płci.

§ 17. 1. Okazanie badanego w celach rozpoznawczych odbywa się w miejscu i w sposób wskazany przez organ prowadzący postępowanie karne.

2. Przy okazywaniu sylwetki lub twarzy badany może, w uzasadnionych przypadkach, wypowiadać słowa lub artykułować głoski wskazane przez organ prowadzący postępowanie karne.

3. Techniczne warunki okazania w celach rozpoznawczych regulują odrębne przepisy.

§ 18. 1. Utrwalenie głosu odbywa się w miejscu wskazanym przez organ prowadzący postępowanie karne i w sposób technicznie umożliwiający jego utrwalenie dla celów dowodowych.

2. Organ polecający dokonanie czynności, o której mowa w ust. 1, może określić słowa lub głoski, które powinien wypowiedzieć w jej toku badany, a także wskazać na rodzaj urządzenia, na którym głos ma zostać utrwalony.

3. Czynności, o których mowa w ust. 1, wykonują wyspecjalizowane w zakresie kryminalistyki komórki organizacyjne Policji lub biegly sądowy.

§ 19. Szczegółowe warunki i sposób przeprowadzania badań na zawartość alkoholu w organizmie badanego regulują odrębne przepisy.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 20. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 października 1970 r. w sprawie warunków i sposobu dokonywania badań lekarskich oskarżonego (Dz. U. Nr 27, poz. 219).

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*